

РЕШЕНИЕ

№ 4580

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Ралица Мравкова, като разгледа дело номер **5572** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по възражение с характер на касационна жалба от П. А. П. срещу Решение от 24.03.2020г. по НАХД № 9543/2018г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 18-и състав. С решението е изменено наказателно постановление /НП/ № 18-4332-006257 от 30.04.2018г., издадено от Зам.-Началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР в частта му по пункт 2, като съдът прилага закон за същото административно нарушение и преквалифицира нарушението от такова по чл.123, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ в такова по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП (при прилагане на същата санкционна разпоредба). НП е потвърдено в частта му по пункт 1. С НП на П. А. П. са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева на основание чл. 183, ал.2, т.11 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. с чл.40, ал.1 от ЗДвП, „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. В жалбата навежда доводи, че не е участник в посоченото ПТП, като обвинението не било доказано по категоричен начин. Моли за постановяване на решение, с което да бъде отменено НП като неоснователно и недоказано. Излага съображения в писмени

бележки.

Ответникът –Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, подлежащ на оспорване.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 01.03.2018г около 07.40ч. в [населено място] пред бл.5 на [улица]П. П. управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „Г. 2“ с регистрационен номер СА8089РВ, собственост на друго лице, като при движение назад не се убедил предварително, че няма да създаде опасност за други участници в движението и така без да предвижда и да цели това - не бил видял преминаващия по улицата зад него друг лек автомобил, ударил с управлявания от него автомобил лек автомобил марка „Ф.“, модел „Б.“, с регистрационен номер С., който в този момент преминавал по [улица]с посока на движение към [улица], движейки се бавно заради лошите атмосферни условия. В резултат на удара били механически увредени предна броня и преден фар на лекия автомобил марка „Ф.“, като същият автомобил продължил след това на собствен ход, като П. само махнал с ръка и продължил да се движи напред по улицата с управляваното от него МПС.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Изслушани са свидетелските показания на св. Е. Д. С.- другият участник в процесния инцидент. Въз основа на посочените доказателства е обосновал правния извод, че липсват процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, както и че в наказателното постановление по несъмнен начин се установява фактическата обстановка и извършеното нарушение. Съдът обаче, въз основа на фактическата обстановка, е достигнал до правния извод, че жалбоподателят е нарушил не уредбата по чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП, а тази по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, тъй като същият не бил изпълнил изобщо задължението си да спре, за да установи какви са последиците от произшествието /хипотезата на неизпълнение на това задължение поглъщала тази на неизпълнение на задълженията по чл. 123, ал.1, т.3 от ЗДвП/, което отново било съставомерност по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП. Поради което съдът изменил НП в частта му по пункт 2 по реда на чл.337, ал.1, т.2 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН чрез прилагане на закон за същото административно нарушение.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18 състав.

Така постановеното решение е правилно.

Задълженията на водач на ППС, който е участник в пътнотранспортно произшествие

(ПТП) са уредени в чл.123 от ЗДвП в няколко хипотези. С оглед систематичното й място, основната хипотеза е по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП - без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Случаите, в които при произшествието са причинени само имуществени вреди, са уредени в чл.123, ал.1, т.3 ЗДвП-да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието; ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие; ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В случая безспорно се установява, че касаторът не е спрял, за да установи какви са последиците от произшествието. За да е налице нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, хипотезата на правната норма изисква специфичен субект на извършване на деянието - "участник в пътнотранспортно произшествие". Само лице, имащо тази характеристика, може да бъде нарушител на тази правна норма. За това понятие е налице легална дефиниция в същия нормативен акт. Според § 6, т. 27 от ЗДвП, "Участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му. От приетите по делото доказателства става ясно, че касаторът има това качество, тъй като е налице ПТП с участие на управлението от него автомобил, от което са причинени вреди на друг автомобил. В случая, след като е напуснал мястото на ПТП, жалбоподателят е извършил нарушение и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, следва да му бъде наложено съответното наказание-лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв за неизпълнение на задълженията си като участник в ПТП, без значение дали нарушението се квалифицира по чл. 123, ал.1, т.1 или т.3 на същата разпоредба. Съгласно чл. 40, ал.1 от ЗДвП преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. В случая безспорно се установява, че касаторът е предприел маневра на заден ход без да забележи преминаващия в този момент покрай него автомобил и по този начин реализира ПТП с него. Несе споделят твърденията, че касаторът в този момент е бил другаде, защото същите не са установени с допустимите доказателствени средства. Приложената служебна бележка за това, че А. А. е ученик в 143 ОУ и посещава учебните занятия от 7,40ч. сутрин не доказва нито че е внук на касатора, нито че касаторът го е придружавал в този момент до училище. Това, че водачът на другия автомобил не е забелязал със сигурност лицето на касатора не означава, че той не е управлявал автомобила, тъй като превозното средство е регистрирано на негово име и същият не е представил доказателства, че го е предоставил на някой друг.

Във връзка с горното съдът намира, че оспореното съдебно решение по НАХД № 9543/2018г. на СРС, 18 състав е законосъобразно като постановено при правилното приложение на закона и без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 24.03.2020г. по НАХД № 9543/2018г.,
постановено от СРС, НО, 18 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: